

Kilde 2: Citatuddrag af Peter Øvig Knudsen "Efter Drabet" (2001) s. 198-201:

"Midt i april 1944 deltog 'Flammen' i en likvidering, som formentlig gjorde et meget dybt indtryk på den ellers tilsyneladende så ubekymrede unge mand – i hvert fald gjorde den det på et par af de andre deltagere.

Onsdag den 19. april ved totiden om eftermiddagen sad 'Flammen', 'Citronen', 'Bent' og endnu en Holger Danske-sabotør samlet i en sortmalet, stjålet Opel Kaptajn, da de på Roskildevej fik øje på en bil, en mørk Opel Kadett, som de var på udkig efter. Bilens sædvanlige fører var en person, de længe havde planlagt at likvidere. 'Bent' sad under klappen i kuffertrummet bag i bilen med en maskinpistol, da de optog forfølgelsen. Han har senere berettet:

"Det var 'Flammen', der kørte bilen, og 'Citronen' sad på forsædet ved siden af ham. På bagsædet sad 'Herman'. Vi åbnede ild, da vi var ca. 50 meter fra den tyske bil, og idet vi overhalede, skød Herman og 'Citronen' en maskinpistolsalve mod chaufføren. Lige efter vi havde passeret ham, råbte de til mig: 'Så nu er det din tur.' Jeg lukkede klappen op og affyrede en maskinpistolbyge gennem forruden mod manden. Det hele varede kun brøkdele af sekunder.

"Fantastisk," råbte Citronen, mens 'Flammen' i høj fart fortsatte ind ad Vesterbrogade og videre mod nord, hvor de stillede Kaptajnen. Da de åbnede dørene for at stige ud, trillede patronhylstrene ud af bilen.

O. B. Bertelsens daværende kone, Agnes, har i 1991 fortalt, at enten 'Flammen' eller 'Citronen' samme aften besøgte hende og hendes mand i deres villa på Frederiksberg. Begge sabotører var flittige gæster i huset, og Agnes Hansen var i 1991 ikke sikker på, hvem af de to, der var tale om. Hun huskede til gengæld, at Holger Danske-folkene allerede samme dag, formentlig gennem kontakter i politiet, havde fået at vide, at Kadettens fører var en anden, end de havde regnet med – og at han havde sin mindreårige søn med i vognen.

Sønnen var blevet såret ved aktionen og straks indlagt på et hospital. Da 'Citronen' eller 'Flammen' den aften kom ud til Bertelsens og "blev gjort bekendt med fejltagelsen - og at drengen var såret – var det som om, at noget gik i stykker i ham", fortalte Agnes Hansen. Den fortvivlede sabotør forsøgte gentagne gange at indhente telefonisk nyt om drengens tilstand. Dernæst insisterede han på, at man skulle købe noget legetøj, som anonymt skulle bringes til drengens sygeseng. Agnes Hansen erindrede, at han "det meste af natten gik frem og tilbage, plaget af anger over, at drengen var ramt.

Den næste morgen kunne man i aviserne læse om et "Dramatisk Mord i Pile Alle", som overskriften lød hen over forsiden af Berlingske Tidende den 20. april 1944. Artiklen fortalte, at den 27-årige repræsentant Tage Lerche, Magnoliavej 4, dagen før klokken 14,30 var blevet dræbt af skud fra en maskinpistol, da han i krydset mellem Pile Alle og Vesterbrogade/Roskildevej blev overhalet af en anden vogn. Med Tage Lerche i vognen var hans syvårige søn og dennes jævnaldrende legekammerat.

Artiklen er illustreret med en tegning, som viser krydset ved Pile Alle, hvor Roskildevej bliver til Vesterbrogade. Teksten forklarer, hvordan Tage Lerche ifølge politiets øjenvidner kom kørende ind ad Roskildevej og standsede for rødt lys ved Pile Alle. Netop da han startede bilen for at køre frem i krydset, blev han overhalet af den anden vogn. Den første maskinpistolsalve blev affyret ud gennem sidevinduet på den overhalende bil, den anden salve fra bagruden af bilen, efter at den havde overhalet. Vidnerne så Lerche synke sammen ind over rattet, men han havde dog kræfter til selv at bremse bilen midt i krydset, mens den anden bil i stærk fart fortsatte ind ad Vesterbrogade.

Tage Lerche blev hjulpet ud af vognen af de tililende. "Han var frygteligt tilredt, men kunde støtte paa Benene. Han strøg sig over Panden for at tørre Blod væk, men sank saa om. Endnu da Ambulancen ankom, var han ved Bevidsthed, og han var i Stand til at svare paa Spørgsmaal. Han blev kørt til Frederiksberg Hospital, hvor han døde straks efter Indlæggelsen.

Også Lerches søn blev kørt til hospitalet, såret i benet af skud og skåret over hele kroppen af splintret glas. Sønnens kammerat var opskræmt styrtet væk fra bilen og havde gemt sig mellem træerne i Søndermarken. Da den chokerede

dreng blev fundet, viste han sig at have fået et strejfskud gennem blusen, men derudover var han ikke såret.

Et bud på en varecykel fortalte, at han havde måttet smide sig ned i en grøft for at undgå at blive ramt, da skyderiet begyndte i det stærkt trafikerede kryds. Politiet fandt projektiler i både trafikfyret og et læskur ved linje 9's stoppested i nærheden.

Senere på dagen kunne formiddagsaviserne oplyse, at et bombeattentat mod to sporvogne senere onsdag aften i samme kryds havde såret 33 mennesker, dog ingen dødeligt. De to bombesprængninger, der skete få meter fra det sted, hvor Lerche var blevet dræbt, blev af modstandsfolkene udlagt som en hævnaktion efter likvideringen.

Da den bil, Lerche kørte i, tilhørte Werner Bests vognpark, opstod der i de følgende dage rygter om, at likvideringen i virkeligheden skulle have ramt Best eller hans børn. Dette fik to dage senere Information til at berolige Best med, at likvideringen ikke havde til hensigt at ramme ham eller hans familie: "Det maa understreges, at Attentatet ikke paa nogen maade har været rettet mod dr. Best. Danmark ønsker ikke at gøre Tjekkernes Heydrich-Oplevelse om!" meddelte Information med henvisning til den massakre, som fulgte efter tjekkiske frihedskæmperes drab på SS-lederen Heydrich to år tidligere. "Obergruppenføreren kan være rolig!" sluttede Information. En lille uge efter likvideringen, den 25. april, kunne Berlingske Tidende følge op på forsidehistorien om drabet på Tage Lerche. I en meddelelse fra Ritzaus Bureau hed det om Lerches søn, at "Barnet nu som følge af sine svære Saar er afgaaet ved Døden på Diakonissestiftelsen."

På Rigsarkivet kan man i papirerne efter Holger Danske-lederen Jens Lillelund finde en maskinskrevet rapport om "Henrettelsen af Stikkeren Tage Lærche", som der står øverst på arket. Rapporten er underskrevet "En af dem, der var med", og med håndskrift har Lillelund eller en anden tilføjet "Rapport fra Flammen". Efter alt at dømme er rapporten et falskneri, der ikke beskriver de virkelige begivenheder den 19. april 1944."